

Da de særlige færøske Forhold imidlertid ikke kan begrunde en saadan Indskrænkning i Opbevaringspligten, maa Justitsministeriet være enigt med Handelsministeriet i, at Paragraffen bør affattes som § 5 i Loven af 10. Maj 1912.

Til § 6.

Paragraffen er, bortset fra, at de særlige færøske Lovbestemmelser citeres, enslydende med § 6 i Loven af 10. Maj 1912; dog er dennes 1ste Punktum udeladt, da Forordningen af 1. Juni 1832 ikke gælder paa Færøerne.

Lagtinget har foreslaaet, at den Frist, inden hvilken Fordringerne skal gøres gældende, sættes til 3 Aar; men Justitsministeriet finder ligesom Handelsministeriet ikke, at de særlige færøske Forhold giver Anledning til paa dette Punkt at fravige den i Loven af 1912 fastsatte Regel, hvorefter Fristen er 2 Aar.

Til § 7.

Paragraffen er enslydende med § 7 i Loven af 10. Maj 1912, dog at den særlige Regel om, hvilke Konkursboer der skal behandles ved Sø- og Handelsretten, er udgaaet.

Til § 8.

Reglen i § 8, 1ste Stykke, 1ste Punktum, i Loven af 10. Maj 1912, foreslaas det i Overensstemmelse med Lagtingets Ønske ikke at optage i den færøske Lov.

Derimod har Justitsministeriet ikke ment at kunne imødekomme Lagtingets Forslag om, at de i 2det og 3die Stykke nævnte Bøder nedsættes til henholdsvis fra 2 til 50 Kr. og fra 5 til 100 Kr.

Til § 9.

I Overensstemmelse med Lagtingets Ønske om, at der hengaar et ret langt Tidsrum, inden Loven træder i Kraft, foreslaas Ikrafttrædelsesdagen sat til den 1. Januar 1923.